

NGƯỜI TỰ DO MUỐN TRỞ THÀNH ĐẦY TỐ

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 9:1–23

“1 Tôi chẳng được tự do sao? Tôi chẳng phải là sứ đồ sao? Tôi há chẳng từng thấy Đức Chúa Jêsus là Chúa chúng ta sao? Anh em há chẳng phải là công việc tôi trong Chúa sao? 2 Nếu tôi không phải là sứ đồ cho kẻ khác, ít nữa cũng là sứ đồ cho anh em; vì chính anh em là ấn tín của chức sứ đồ tôi trong Chúa. 3 Ấy là lẽ binh vực của tôi đối với kẻ kiện cáo mình. 4 Chúng tôi há không có phép ăn uống sao? 5 Há không có phép dắt một người chị em làm vợ đi khắp nơi với chúng tôi như các sứ đồ khác cùng các anh em Chúa và Sê-pha đã làm, hay sao? 6 Hay là chỉ một tôi với Ba-na-ba không có phép được khỏi làm việc? 7 Vậy thì có ai ăn lương nhà mà đi đánh giặc? Có ai trồng vườn nho mà không ăn trái? Hay là có ai chăn bầy vật mà không dùng sữa nó để nuôi mình? 8 Tôi nói vậy, nào phải chỉ theo thói người ta quen nói đâu? Luật pháp há chẳng nói như vậy sao? 9 Vì chúng có chép trong luật pháp Môi-se rằng: Người chớ khờp miệng con bò đang đập lúa. Há phải Đức Chúa Trời lo cho bò sao? 10 Quả thật Ngài nói câu đó về chúng ta mà có chép rằng ai cày ruộng phải trông cậy mình sẽ có phần mà đập lúa. 11 Nếu chúng tôi đã gieo của thiêng liêng cho anh em, mà muốn thu lại của vật chất của anh em, thì nào có phải một việc quá lẽ đâu? 12 Người khác còn có quyền ấy trên anh em, huống chi là chúng tôi? Dầu vậy, chúng tôi chẳng từng dùng quyền ấy; nhưng chúng tôi chịu mọi sự, hầu cho khỏi làm ngăn trở Tin Lành của Đấng Christ chút nào. 13 Anh em há chẳng biết rằng ai hầu việc thánh thì ăn của dâng trong đền thờ, còn ai hầu việc nơi bàn thờ thì có phần nơi bàn thờ sao? 14 Cũng vậy, Chúa có truyền rằng ai rao giảng Tin Lành thì được nuôi mình bởi Tin Lành. 15 Phần tôi thì chẳng từng dùng quyền ấy chút nào, và viết thư này chẳng phải để đòi quyền ấy lại; vì tôi thà chết còn hơn là chịu ai cất lấy cơ khoe mình này đi. 16 Ví bằng tôi rao truyền Tin Lành, tôi chẳng có cơ khoe mình, vì có lẽ cần buộc tôi; còn không rao truyền Tin Lành, thì khốn khó cho tôi thay. 17 Nếu tôi vui lòng làm việc đó, thì được thưởng; lại nếu tôi không vui lòng mà làm, thì cái chức vụ cũng vẫn phó thác cho tôi. 18 Thế thì phần thưởng của tôi là gì? Ấy là khi giảng Tin Lành, thì giảng nhưng không, chẳng dùng quyền tôi có như người giảng Tin Lành. 19 Vả, tôi đối với ai vẫn cũng là được tự do, mà tôi đành phục mọi người, hầu cho tôi được nhiều người hơn. 20 Với người Giu-đa, tôi ở như một người Giu-đa, hầu được những người Giu-đa; với những người dưới quyền luật pháp, (dầu chính tôi chẳng ở dưới quyền luật pháp), tôi cũng ở như kẻ dưới quyền luật pháp, hầu được những người dưới quyền luật pháp; 21 với những người không luật pháp, (dầu đối với Đức Chúa Trời tôi không phải là không luật pháp, vì tôi ở dưới luật pháp của Đấng Christ), song tôi cũng ở như người không luật pháp. 22 Tôi ở yếu đuối với những người yếu đuối, hầu được những người yếu đuối; tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào. 23 Mọi điều tôi làm, thì làm vì có Tin Lành, hầu cho tôi cũng có phần trong đó.”

Gợi ý bài học: Ở phần trước, chương 8 sứ đồ Phao-lô đã dạy về sự tự do của người Cơ đốc về vấn đề của cúng thần tượng dưới góc nhìn của tình yêu thương. Chương 5–7 nói về những vấn đề liên quan đến sự phóng túng trong tính dục trong Hội Thánh. Chương 8–10 nói về vấn đề ăn đồ cúng thần tượng, cũng được nhìn dưới góc độ của tình yêu. Nằm ở giữa phần này, chương 9 dùng chính đời sống và chức vụ sứ đồ của Phao-lô để giải thích thế nào là tự do nhưng ông lựa chọn hy sinh vì tình yêu. Chúng ta hãy xem xét đoạn Kinh Thánh hôm nay trong bối cảnh này.

Lúc bấy giờ, có một số tín hữu Do Thái từ Giê-ru-sa-lem đến Hội Thánh Cô-rinh-tô. Họ tự cho mình là những người gần gũi với các sứ đồ như Phi-e-rơ, Giăng và Gia-cơ, đồng thời có tư tưởng Do Thái giáo bảo thủ. Họ đi khắp các Hội Thánh, mang theo thư giới thiệu từ Giê-ru-sa-lem và cho rằng mình có thẩm quyền sứ đồ. và hạ thấp thẩm quyền của Phao-lô. Họ công kích Phao-lô dựa vào hai điểm: Thứ nhất là Phao-lô không có "giấy giới thiệu" chính thức từ Hội Thánh Giê-ru-sa-lem. Giống như ngày nay không có bằng cấp hay giấy chứng nhận rõ ràng. Thứ hai Phao-lô không yêu cầu Hội Thánh chu cấp cho mình. Ông vẫn tự làm nghề may trại để kiếm sống. Theo họ, nếu Phao-lô là sứ đồ thật thì phải có thư giới thiệu và phải được Hội Thánh cấp dưỡng. Đáng tiếc là nhiều tín hữu Cô-rinh-tô cũng bị ảnh hưởng bởi suy nghĩ này. Những nghi ngờ về chức vụ sứ đồ chắc chắn dẫn đến những cuộc tấn công vào chính chức vụ sứ đồ. Câu hỏi liệu Phao-lô có thực sự là một sứ đồ hay không? Phao-lô có phải là người rao giảng đúng đắn về phúc âm không?

Để chứng minh, thẩm quyền Phao-lô đặt ra bốn câu hỏi tu từ mà người nghe chỉ có thể khẳng định. Đó là: Tôi không phải là người tự do sao? Tôi không phải là sứ đồ sao? Tôi không thấy Chúa Giê-xu sao? Chính anh em không phải là thành quả của chức vụ tôi sao? Bằng chứng lớn nhất cho chức vụ của Phao-lô không phải là giấy chứng nhận mà chính là Hội Thánh Cô-rinh-tô, những người đã được cứu nhờ Tin Lành ông rao giảng. Ông còn nhắc lại rằng tại Ga-la-ti 2:7-10, các sứ đồ tại Giê-ru-sa-lem đã công nhận chức vụ của ông truyền giáo cho dân ngoại.

Từ câu 3 đến câu 15, Phao-lô chứng minh rằng ông hoàn toàn có quyền nhận sự hỗ trợ vật chất từ Hội Thánh. Ông lập luận dựa trên lẽ thường trong xã hội, luật pháp Môi-se, Chính mệnh lệnh của Đấng Christ. Nếu ông đã gieo hạt giống thuộc linh để thành lập Hội Thánh, thì việc nhận lại sự hỗ trợ về vật chất không phải là điều quá đáng. Các sứ đồ khác và ngay cả những người chống đối ông cũng đang hưởng những đặc quyền đó. Tuy nhiên, trong câu 15, Phao-lô nói rằng ông thà chết chứ không muốn thực hiện bất kỳ quyền nào đối với hội thánh. Điều này là vì ông không muốn làm cho điều ông tự hào trở nên vô ích.

Câu 16 nói rằng rao giảng phúc âm là một bổn phận phải làm. Nói cách khác, đó là một bổn phận mà ông không thể tránh khỏi. Bởi vì rao giảng phúc âm là định mệnh, là ơn gọi của tôi, nên tôi không thể không làm điều đó. Cũng như sự tự do của một người Cơ Đốc đã được soi sáng các vấn đề về sự vô luân tính dục và ăn thức ăn cúng thần tượng, Sứ đồ Phao lô giờ đây đang soi sáng thẩm quyền của chính mình bằng

ánh sáng của tình yêu thương, Phao lô nói rằng sự từ bỏ của ông là sự tự do của ông. Cao quý hơn cả sự tự do luôn luôn làm điều gì đó là sự tự do lựa chọn không làm điều gì đó ngay cả khi người ta có khả năng làm được. Đây cũng luôn là một nguyên tắc quan trọng trong chức vụ của sứ đồ. Gương mẫu của sứ đồ từ câu 19 đến câu 23 minh họa điều này rất rõ. Vì yêu thương Hội Thánh và để Tin Lành không bị ngăn trở, ông tự nguyện từ bỏ quyền lợi của mình. Đó chính là sự trưởng thành thuộc linh.

Vì vậy, việc hội thánh nghe phúc âm cần hỗ trợ sinh kế cho người phục vụ Chúa là điều thích hợp. Đây là một trong những nhiệm vụ của hội thánh, và khi vấn đề này được giải quyết, đức tin của hội thánh có thể được thiết lập vững chắc. Hơn nữa, câu hỏi ai là tôi tớ chân chính của Chúa luôn là một vấn đề nan giải đối với cộng đồng dân Chúa. Trách nhiệm của hội thánh đối với người hầu việc Chúa. Giờ đây, vượt qua hai thực tế cực đoan này, chúng ta cầu nguyện để chúng ta trở thành một cộng đồng trưởng thành, nhận biết được người tôi tớ chân chính của Chúa, trân trọng chức vụ và lòng tận tụy của người ấy, và giúp đỡ, phục vụ người ấy để người ấy có thể tập trung vào công việc của Chúa. Chúng ta cũng hãy cùng nhau cầu nguyện để có thêm nhiều người phục vụ được kêu gọi những người có thể bày tỏ Chúa Giê-xu bị đóng đinh và phục sinh cho thế giới ngày hôm nay qua chính đời sống của họ.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Trong cuộc sống, có điều gì tôi hoàn toàn có quyền làm, nhưng nên từ bỏ vì lợi ích của người khác và vì danh Chúa không?

Tôi thường đánh giá một người hầu việc Chúa qua danh tiếng, bằng cấp và hình thức bên ngoài, hay qua đời sống yêu Chúa, sự hy sinh và bông trái thuộc linh của họ?

Tôi có đang dùng lời nói, hành động và sự dâng hiến của mình để nâng đỡ những người hầu việc Chúa và gây dựng Hội Thánh không?

Lời cầu nguyện: "Lạy Chúa, con yêu Ngài. Xin bảo vệ những người phục vụ Chúa chân chính để họ không phải chịu đau khổ về thể xác và tinh thần khi hầu việc Chúa. Xin ở cùng hội thánh để họ có thể chăm lo đời sống của các mục sư và cùng nhau cộng tác và giúp đỡ để hoàn thành công việc Chúa. Xin cũng hướng dẫn những mục sư sống bằng việc phục vụ hội thánh để họ không làm lu mờ vinh quang của Ngài bởi lòng tham lam của cải vật chất. Con tạ ơn và cầu nguyện trong danh Chúa Giê-su. A-men."